Tankar om tillit

Tillit handlar om att få rum, och att ge rum. Att känna att vi finns här tillsammans. Att det är något som består som vi kan ha en relation till, och utvecklas i, när vi färdas på livets vägar.

Foto: Charlotte Björck

Tillit handlar också om kommunikation, att meddela sig med varandra på olika sätt genom det vi säger, skriver och gör. Det behöver inte vara med ord utan kan vara en gest, en blick, att ge varandra och sig själv omsorg i vardagen. Så gott vi kan.

Tilliten till andra är också beroende av tilliten till oss själva. Det är viktigt att få känna tillit till sina egna upplevelser och sin egen förmåga. Veta att det jag känner är något att lyssna till och ta på allvar. Veta att det du kan är något som behövs.

Tillit handlar också om att få möjlighet att pröva, göra fel och att lära sig något. Att våga göra fel och låta andra göra fel, och ändå stå kvar. Och växa sig starka, bredvid varandra. Vi förstår inte allt hos varandra, men våra världar som människor finns bredvid varandra, i livet. I samhället.

Vi är olika, men har vi en tillit mellan varandra kan vi ändå respektera varandra. Låta varandra finnas och leva. Livet ser ju inte alltid ut så, relationer kan vara påfrestande eller destruktiva, men tilliten väntar på oss om vi ber andra om hjälp i de situationerna.

Någonstans finns Gud också där, och skickar en livets glöd över markerna, in genom vårt fönster. Den landar hos oss, mig och dig. Och vi får djupna, växa, och vara här.

Charlotte Björck